

kan man meget let komme til at gjøre Uret mod ham i de kommende 5 Aar. Der kan være adskillige, mere tilfældige Narfager, som have gjort, at hans Befordringsudgift har været lille i de sidste 5 Aar. Det er f. Ex. ikke ualmindeligt, at Embedsmandens Fuldmægtig, rejser helt gratis med vedkommende Sagfører eller deler Vogn med ham, og det er heller ikke ualmindeligt, at Fuldmægtigen selv holder Vogn og ikke beregner noget Extra for Befordring, fordi han øvrigt har megen privat Fortjeneste af sin Stilling. Alle saadanne Ting kunne gjøre, at den virkelige Udgift i Løbet af 5 Aar bliver temmelig lille, medens det dog ingenlunde er sikkert, at de samme Omstændigheder ville være tilstede i de følgende 5 Aar; det kan derfor have sine Ulemper at følge den virkelige Udgift. I mange Tilfælde kan det derfor vistnok være nødvendigt at gjøre, som Ministeriet har gjort, nemlig skjøne over, hvad der med Rimelighed kan gives paa den Konto. Udvalget har dog fundet, at Skønnet, som overhovedet spiller en stor Rolle ved disse Love, let bliver meget lidet begrundet ved Spørgsmaalet om Ansættelsen af Befordringsgodtgjørelse. Naar man ikke der vil følge enten Mileantallet eller den virkelige Udgift, er man ude paa paa det temmelig Løse. Udvalget har derfor ment at burde gjøre en Hensyntilning til Ministeriet i Retning af at overveie, hvorvidt der kunde findes mere bestemte Regler for Beregningen af denne Post, end man hidtil har havt. For at understrege denne Hensyntilning har man i Betænkningen gjort en Bemærkning med Hensyn til et enkelt Embede, nemlig Embedet ved Herredsfoged og Skriver i Hongsø m. fl. Herreder. Embedsmanden skulde, naar han skulde have sin Befordring godtgjort efter det Antal Mil, han har reist, samt efter den sædvanlige Taxt, have et Beløb af 1,587 Kr., men hans virkelige Udgift har i disse Aar kun været lidt over 500 Kr. Der vil altsaa være en Forskjel af 1,000 Kr. mellem det, han virkelig har forbrugt, og det, han vilde faae, naar man lagde Mileantallet til Grund for Beregningen. Det har baade Ministeriet og Udvalget fundet var urigtigt, og Ministeriet har derfor ansat hans Befordringsgodtgjørelse til 1,300 Kr., idet det er gaaet ud fra den samme Beregning, som man tidligere enedes om overfor dette Embede, nemlig at beregne Befordringsgodtgjørelsen til 125 Øre pr. Mil. Men naar man saa sætter Befordringsgodtgjørelsen til 1,300 Kr., bliver det alligevel overordentlig meget mere, end vedkommende Embedsmand virkelig har forbrugt, og Udvalget har da ment, at man burde gaa til yderligere

Nedsættelse, og har foreslaet 1,000 Kr. Derved vil man, saavidt Udvalget kan se, ikke gjøre vedkommende Embedsmand nogen Uret, thi efter de foreliggende Forhold, efter den Rolle, som Jernbanerne spille i hans Embedskreds, og naar man ser hen til, hvad Udgiften har været hidtil, vil der ikke være nogen Sandsynlighed for, at hans virkelige Udgift i de kommende 5 Aar vil overstige 1000 Kr. Der har imidlertid ved dette Embede været ganske særlige Omstændigheder, som have gjort, at han har kunnet klare sig saa billigt, særlig at hans første Fuldmægtig har befordret sig selv uden at scribe det paa Regning. Idet man saaledes har foreslaet at nedsætte Kontoen til Befordringsgodtgjørelse for dette Embede med 300 Kr., vil der dog ikke fremkomme nogen Nedsættelse paa Hovedsummen for Embedet, da man samtidig har ment det rigtigt at forhøje Kontoen for Lønninger med 300 Kr. Ministeriet har beregnet Lønninger ved vedkommende Embede til 3 Fuldmægtige, 3 Skrivere og 200 Kr. til Ekstraskrivning, men det fremgaar af Indberetningen, at Embedsmanden har havt 3 Fuldmægtige og 4 Skrivere. Det samlede Beløb til Lønninger har derfor gennemsnitligt været 5,400 Kr., medens Ministeriet nu her har foreslaet 4400 Kr., altsaa 1000 Kr. mindre, end Embedsmanden virkelig har havt. Udvalget har anstillet en Sammenligning mellem dette Embede og andre, der dels nu foreligge til Revision, dels have foreligget i de senere Aar, og er kommet til det Resultat, at Forretningsmængden ved dette Embede er saa stor, at der kan være god Grund til at have et Personale paa 3 Fuldmægtige og 4 Skrivere, saaledes som Embedsmanden virkelig har havt. Vi foreslaa derfor, at man i Stedet for at give ham 200 Kr. til en Ekstrasriver giver ham 500 Kr. til en Skriver, saaledes som Udgiften dertil almindelig beregnes. Beløbet vil derved blive uforandret 6,840 Kr., medens han tidligere havde 6,635 Kr. Dette er kun en meget lille Forhøielse fra den tidligere Kontorholdsgodtgjørelse og meget mindre, naar man ser hen til, at det samlede Beløb, Embedsmanden har forbrugt, er 8,475 Kr. Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Thinget at vedtage Lovforslaget, som det foreligger, med en Opfordring til det høie Ministerium om at undersøge, om der ikke med Hensyn til Beregningen af vederlaget for Befordring kunde findes mere tilfredsstillende og faste Regler.

Bufl: Ja, det er kun en Passus her i Betænkningen, der giver mig Anledning til